

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 8T/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020010195
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Vojtko
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2020:0020010195.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce samosudcom JUDr. Stanislavom Vojtkom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.12.2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

W., Vysoká nad Uhom, okres Michalovce,

je v i n n ý , ž e

1/ dňa 18.10.2018 v obci B. po vzájomnej dohode prevzal do opravy motorové vozidlo E., a finančnú hotovosť na jeho opravu vo výške 400,- €, pričom toto motorové vozidlo majiteľovi v januári 2020 vrátil neopravené, teda v stave, v akom ho do opravy prevzal, avšak do dnešného dňa finančné prostriedky určené na jeho opravu majiteľovi nevrátil, teda si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, čím pre poškodeného IK., okres Michalovce, spôsobil škodu vo výške 400,- €,

2/ dňa 13.1.2020 v čase o 16:19 hod., viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. U. červenej metalízy, po obci Vysoká nad Uhom, okres Michalovce, od potravín Fresh až do dvora rodinného domu E. B.r, okres Michalovce, pričom bol prenasledovaný hliadkou OO PZ Pavlovce nad Uhom, ktorá sa ho snažila zastaviť rozsvieteným nápisom STOP a svetelného a zvukového výstražného znamenia na služobnom motorovom vozidle označenom Políciou, kde menovaný tieto znamenia nerešpektoval a pokračoval v jazde až do dvora rodinného domu, v ktorom býva. Obvinený viedol motorové vozidlo aj napriek tomu, že mal rozhodnutím Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 0T/216/2018, zo dňa 4.10.2018, právoplatného dňa 12.12.2018, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu na dobu 4 rokov, t.j. do 2.10.2022,

t e d a

v skutku 1/

- prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú,

v skutku 2/

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

v skutku 1/

- prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona,

vskutku 2/

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 348 ods. 1 za použitia § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku u k l a d á obžalovanému nahradiť poškodenému - H., okres Michalovce, škodu vo výške 400 ,- €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal dňa 6.4.2020 obžalobu na Stanislava Ondu pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je uvedené v skutku 1 výrokovej časti tohto rozsudku. Táto trestná vec je na tunajšom súde vedená pod sp. zn. 8T/40/2020.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal dňa 19.5.2020 ďalšiu obžalobu na Stanislava Ondu pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je uvedené v skutku 2 výrokovej časti tohto rozsudku. Táto trestná vec je na tunajšom súde vedená pod sp. zn. 4T/54/2020.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 10.6.2020 bola vec vedená pod sp. zn. 4T/54/2020 spojená s vecou vedenou pod sp. zn. 8T/40/2020 na spoločné prejednanie a rozhodnutie s tým, že ďalej bude takto spojená vec vedená pod sp. zn. 8T/40/2020.

Na hlavné pojednávanie sa nedostavil poškodený Ing. Ľubomír Tongeľ, ktorý bol na hlavného pojednávanie riadne a včas predvolaný, pričom svoju neprítomnosť nijako neospravedlnil. Súd preto vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti poškodeného a prečítal jeho návrh na náhradu škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s prečinom sprenevery vo výške 400 ,- €.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému Stanislavovi Ondovi urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je nevinný v oboch skutkoch uvedených v obžalobách.

Pokiaľ ide o skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného, prečítaním zápisnice o výsluchu poškodeného Ing. Ľubomíra Tongeľa, prečítaním zápisnice o výsluchu svedka Pavla Puhallu, a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol k tomuto skutku vypovedať.

Na návrh prokurátora bola prečítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania zo dňa 12.3.2020. Pri výsluchu v prípravnom konaní obžalovaný uviedol, že približne v polovici mesiaca október v roku 2018 ho telefonicky kontaktoval poškodený Ing. Ľubomír Tongeľ a požiadal ho o opravu svojej dodávky, na ktorej bolo potrebné opraviť podbehy a podlahu. Vzájomne sa telefonicky dohodli

na oprave tejto dodávky, pričom sa dohodli na sume za jej opravu približne vo výške 280,- € s tým, že pri prevzatí dodávky mu mal poškodený dať na jej opravu 200,- € ako zálohu a zvyšok po jej dokončení. Dňa 18.10.2018 prišiel poškodený na tejto dodávke k obžalovanému na adresu jeho bydliska Vysoká nad Uhom 231. Jednalo sa o motorové vozidlo zn. Fiat Ducato, ev. č. MI 855 BR. Po vizuálnom zhliadnutí dodávky obžalovaný zistil, že toto vozidlo je skorodované do takej miery, že je potrebné meniť celú prednú časť, t.j. tzv. šasi (nosníky). Z tohto dôvodu sa obžalovaný s poškodeným dohodli, že oprava bude drahšia, teda nie 280,- €, ale približne 400,- €, s čím poškodený súhlasil a v hotovosti vyplatil obžalovanému do rúk 200,- €. Následne ešte v ten istý deň zaslal poškodený obžalovanému prevodom na účet obžalovaného ďalších 200,- €. Poškodený nechal dodávku na dvore obžalovaného, pričom sa dohodli, že oprava bude trvať približne dva až tri týždne. Na druhý deň, t.j. 19.10.2018, dal obžalovaný túto dodávku na zdvihák, odmontoval z nej koleso, pričom zistil, že je narušená aj konštrukcia vozidla a preto nemohol okamžite navarovať plechy tak, ako pôvodne chcel. Celá náprava bola totiž skorodovaná. Vzhľadom k tomu, že takýto spôsob opravy by bol veľmi zdĺhavý a finančne náročný, obžalovaný sa rozhodol, že vyhľadá takýto typ dodávky niekde na šrotovisku a z nej by tzv. šasi vyrezal a navaril namiesto tých skorodovaných, pričom potom by k nim navaril nové plechy. Takýto typ dodávky sa však obžalovanému na šrotovisku nepodarilo nájsť, a aj keď takýto typ našiel, bol rovnako skorodovaný. Z tohto dôvodu sa čas opravy dodávky predĺžil o dosť viac, ako obžalovaný predpokladal. Poškodený opakovane telefonicky a správami cez aplikáciu Messenger kontaktoval obžalovaného, ako to s opravou vyzerá, pričom obžalovaný ho uisťoval, že na dodávke stále pracuje. Obžalovaný čas neustále predlžoval, nakoľko si sám nechcel priznať, že to nedokáže opraviť. Obžalovaný sa jednoducho hanbil zavolať poškodenému a oznámiť mu na rovinu, že oprava nie je možná bez výmeny celej karosérie. Niekedy začiatkom leta roku 2019 napísal poškodený obžalovanému správu nech mu obžalovaný dodávku aj peniaze vráti, avšak potom sa poškodený odmlčal, pričom obžalovaný v lete 2019 potreboval vycestovať za prácou do Českej republiky. Obžalovaný teda odišiel a dodávku nechal odstavenú u seba na dvore, pričom poškodeného o svojom odchode do zahraničia neupovedomil. V Českej republike bol obžalovaný až do začiatku januára 2020, kedy sa vrátil domov, pričom vtedy sa dozvedel, že poškodený na neho podal trestné oznámenie. Peniaze, ktoré poškodený dal obžalovanému na materiál vo výške 400,- €, poškodenému do dnešného dňa nevrátil, nakoľko ich nemá. Za tieto peniaze obžalovaný kúpil materiál na opravu dodávky. Za sumu 300,- € kúpil obžalovaný súčiastky, avšak faktúry z ich kúpy si neuschoval. Za ďalších 100,- € obžalovaný kúpil ochranné pomôcky, ktoré potreboval pri oprave dodávky, a to rezné kotúče, brúsne kotúče, ochranné rukavice a okuliare, respirátor a náplň do CO2, pričom faktúry si taktiež neuschoval. Dňa 27.1.2020 si poškodený od obžalovaného prevzal svoju dodávku v mieste bydliska obžalovaného, pričom na dodávke nebolo nič opravené a obžalovaný ju vrátil poškodenému v takom stave, v akom ju od neho prevzal. Obžalovaný na záver uviedol, že celú vec ľutuje a že ho mrzí, že sa to takto zbytočne skomplikovalo a časovo natiahlo.

Na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovaného súd na hlavnom pojednávaní prečítal zápisnicu o výsluchu poškodeného Ing. Ľubomíra Tongeľa zo dňa 15.3.2020, ktorý uviedol, že pred vyše 3 rokmi, t.j. v roku 2016 potreboval na svojom osobnom motorovom vozidle prestriekať blatníky, pričom jeden jeho známy mu odporučil obžalovaného, ktorý sa ako automechanik špecializuje na karosérie áut. Poškodený preto obžalovaného vtedy oslovil a dohodol sa s ním na oprave blatníkov. Vzhľadom k tomu, že poškodený bol s prácou obžalovaného spokojný, v septembri v roku 2018 opätovne kontaktoval obžalovaného, že mu treba opraviť dodávku zn. Fiat Ducato, ev. č. MI 855 BR, na ktorej potreboval opraviť podbehy a vyvariť spodok, pretože boli prehnité. Obžalovaný s touto opravou súhlasil, a tak sa telefonicky dohodli, že mu poškodený dodávku prinesie k nemu domov, a ako zálohu za opravu dodávky zaplatí 200,- €, nakoľko oprava mala celkovo podľa odhadu obžalovaného stáť 280,- € s tým, že zvyšok poškodený doplatí po oprave dodávky. Následne dňa 18.10.2018 priviezol poškodený dodávku k rodinnému domu obžalovaného, pričom spolu s ním išiel aj jeho kolega Pavol Puhalla. Po príchode na danú adresu si obžalovaný dodávku prezrel a povedal, že dodávka je v zlom stave a že oprava bude drahšia, pričom si vypýtal za opravu 400,- €. Poškodený s tým súhlasil a keďže mal pri sebe len hotovosť 200,- €, tak sa dohodli, že v hotovosti na ruku mu dá 200,- € a zvyšné peniaze zašle poškodený obžalovanému na účet, ktorý mu obžalovaný nadiktoval. Cestou domov v ten istý deň poškodený preposlal bankovým prevodom obžalovanému na účet ďalších 200,- €. Obžalovaný sa s poškodeným dohodli, že dodávku obžalovaný opraví do dvoch týždňov. Poškodený sa obžalovanému telefonicky ako aj prostredníctvom správ cez aplikáciu Messenger ozýval, kedy bude jeho dodávka opravená, nakoľko poškodený ju potreboval k svojmu podnikaniu. Spočiatku sa obžalovaný vyhováral, že na opravu potrebuje viac času, neskôr neustále niečo tvrdil, prečo nie je stále opravená a to že buď na nej ešte stále pracuje, alebo že na nej pracovať nemôže, lebo je zlé počasie, prší, mrzne a podobne. Takto obžalovaný

neustále predlžoval termín opravy. Zo začiatku obžalovaný na správy poškodeného odpisoval, avšak posledná komunikácia prebehla 16.5.2019 a odvtedy už obžalovaný s poškodeným nekomunikoval, nedvíhal mu telefón a nereagoval na správy. Neskôr sa poškodený dozvedel, že obžalovaný odišiel do zahraničia, o čom ho vôbec neupovedomil, a dodávku nechal odstavenú na svojom dvore. Až potom, ako poškodený podal trestné oznámenie, obžalovaný odovzdal dňa 27.1.2020 poškodenému dodávku neopravenú so slovami, že na nej neurobil vôbec nič, nevymenil žiadnu súčiastku a že mu ju vracia v stave, v akom ju prevzal, pričom peniaze, ktoré mu poškodený dal na opravu vo výške 400,- €, mu nevráti, lebo ich nemá a že mu ich vráti do dvoch týždňov. Tieto peniaze však obžalovaný poškodenému doposiaľ nevrátil.

Na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovaného súd na hlavnom pojednávaní prečítal zápisnicu o výsluchu svedka Pavla Puhallu zo dňa 15.3.2020, ktorý uviedol, že dňa 18.10.2018 ho poškodený poprosil, aby s ním išiel do obce Vysoká nad Uhom odniesť svoju dodávku zn. Fiat Ducato, ev. č. MI 855 BR, na opravu k obžalovanému, nakoľko dodávka mala zhrdzavenú prednú časť karosérie. Poškodený pritom svedkovi vravel, že obžalovanému už v minulosti dal striekať blatníky a bol s jeho robotou spokojný, preto mu chcel dať opraviť aj túto dodávku. Po odparkovaní dodávky pred rodinným domom obžalovaného si obžalovaný dodávku prezrel a súhlasil, že ju opraví, avšak povedal, že dodávka je prehnitá viac, ako čakal a preto žiadal od poškodeného okrem 200,- €, ktoré mu poškodený pri preberaní dodávky v hotovosti dal, ešte ďalších 200,- €, lebo oprava bude drahšia. Poškodený s touto sumou súhlasil, nemal však pri sebe žiadnu ďalšiu hotovosť a preto sa dohodli, že obžalovaný mu tieto peniaze pošle dodatočne na jeho účet. Počas cesty domov poškodený zaslal cez mobil prevodom na účet obžalovanému ďalších 200,- €. Od poškodeného svedok následne vie, že obžalovaný mu dodávku približne rok a pol nevrátil s výhovorkami, že na nej stále pracuje, pričom neskôr mu ani nedvíhal telefón a neodpisoval mu na správy. Až potom, ako poškodený podal na obžalovaného trestné oznámenie, obžalovaný mu dodávku vrátil, avšak v stave, v akom ju do opravy prevzal, teda neopravil na nej vôbec nič, pričom peniaze na opravu vozidla vo výške 400,- € mu doposiaľ nevrátil.

Z výpisu komunikácie cez aplikáciu Messenger medzi obžalovaným a poškodeným v čase od 18.10.2018 do 27.6.2019 vyplýva, že poškodený sa už od 26.10.2018 viackrát pýtal obžalovaného, ako to vyzerá s opravou dodávky a kedy bude hotová, pričom obžalovaný poškodenému stále odpisoval, že na dodávke síce pracuje, ale ide mu to ťažko a pomaly, pričom v práci mu bráni aj nepriaznivé počasie (chlad, dážď). Poslednú správu zaslal obžalovaný poškodenému dňa 16.5.2019, kedy mu oznámil, že na dodávke nepracoval, nakoľko týždeň pršalo, avšak už zajtra sa opäť pustí do práce. Z komunikácie taktiež vyplýva, že obžalovaný poslal poškodenému dňa 21.11.2018 telefonický kontakt na Petra Spišiaka, ktorý mal poškodenému požičať dodávku, avšak poškodený na toto číslo netelefonoval, a požičal si dodávku od kamaráta. Obžalovaný následne dňa 18.12.2018 opäť zaslal poškodenému telefonický kontakt na Petra Spišiaka, na ktorý už poškodený zatelefonoval, avšak Peter Spišiak odmietol poškodenému dodávku požičať.

Obžalovaný k prečítanej komunikácii cez aplikáciu Messenger uviedol, že pokiaľ ide o sumu 400,- €, toto bola záloha na materiál, nie záloha na opravu vozidla. Za tieto peniaze obžalovaný kúpil materiál. Obžalovaný následne uviedol, že je ochotný poškodenému vrátiť 400,- €, pričom na poslednom pojednávaní ho požiadal, aby mu poslal číslo účtu, pričom poškodený mu dodnes číslo účtu neposlal.

Pokiaľ ide o skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného, výsluchom svedkov Kristiána Holeja a Mgr. Rastislava Olexu a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol k tomuto skutku vypovedať.

Na návrh prokurátora bola prečítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania zo dňa 29.3.2020. Pri výsluchu v prípravnom konaní obžalovaný uviedol, že dňa 13.1.2020 bol v ranných hodinách v potravinách, pričom v čase okolo 16:19 hod. v potravinách nebol a uvedené vozidlo nešoféroval. Vozidlo mohol použiť hocikto, lebo bolo odstavené na dvore pri otvorenej bráne s kľúčom v zapaľovaní. Obžalovaný ďalej uviedol, že Obvodné oddelenie PZ v Pavlovciach nad Uhom je voči nemu a jeho rodine zaujaté a pravdepodobne sa jedná o šikanu celej jeho rodiny, nakoľko syn obžalovaného mal konflikty s Obvodným oddelením PZ a odvtedy majú veľké problémy.

Svedok Kristián Holej pri výsluchu ma hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje ako policajt na Obvodnom oddelení PZ Pavlovce nad Uhom. Dňa 13.1.2020 mal svedok službu s kolegom Rastislavom Olexom, pričom počas služby im bolo oznámené, že Ondo má viesť motorové vozidlo, pričom má uložený zákaz činnosti. Obaja teda išli so služobným vozidlom preveriť toto oznámenie do obce Vysoká nad Uhom. Keď prišli do obce, po pravej strane sa nachádzali potraviny Fresh. Keď sa približovali k potravinám, spomaľovali, pričom na chvíľu aj zastavili. Vtedy svedkov kolega Rastislav Olexa spozoroval obžalovaného, a následne aj sám svedok videl, ako obžalovaný Stanislav Ondo vychádza z potraviny Fresh a nastupuje do svojho motorového vozidla zn. Audi A6, bordovej farby. Pred potravinami je také parkovisko, a na tom parkovisku parkovalo auto obžalovaného kolmo smerom k potravinám, pričom vedľa neho po pravej strane pozdĺž potravín parkovali ďalšie dve motorové vozidlá a svedok s kolegom zaparkovali za tieto vozidlá pozdĺž potravín. Svedok obžalovaného spoznal, nakoľko obžalovaného pozná z videnia. V tom čase sa už síce stmievalo, avšak na obžalovaného svietili stretávacími svetlami na služobnom vozidle. Obžalovaný zbadal svedka a jeho kolegu ešte predtým ako nastúpil do vozidla a z tohto dôvodu zacúval a vyšiel na hlavnú cestu, kde išiel smerom k svojmu rodinnému domu. Svedok s kolegom potom išli so služobným vozidlom hneď za obžalovaným, pričom zapli svetelné výstražné znamenie s nápisom STOP, načo obžalovaný nereagoval, naopak obžalovaný ešte pridal plyn, pričom jazdil po strede vozovky, čím nám bránil v tom, aby ho mohli obehnúť. Keď prišiel obžalovaný k svojmu rodinnému domu, brána do dvora bola otvorená, pričom obžalovaný vošiel s vozidlom do dvora a išiel do zadnej časti dvora. Obžalovaný potom zo zadnej časti dvora prišiel k predným vchodovým dverám a vošiel dnu bez toho, aby so svedkom alebo s jeho kolegom komunikoval, pričom obaja v tom čase stáli pred bránou. V čase, keď vošiel obžalovaný so svojim vozidlom do dvora, na dvore ani pred vstupom do dvora sa nikto iný nenachádzal a taktiež nikto iný nevyšiel z dvora ani z domu. Pri vchodových dverách do rodinného domu bolo zapnuté osvetlenie, pričom svedok obžalovaného jasne videl.

Svedok Mgr. Rastislav Olexa pri výsluchu ma hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje ako policajt na Obvodnom oddelení PZ Pavlovce nad Uhom. Dňa 13.1.2020 mal svedok službu s kolegom Kristiánom Holejom, pričom zo stálej služby im bolo oznámené, že vodič Ondo mal viesť vozidlo, pričom tento mal byť buď pod vplyvom alkoholu alebo mal uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Svedok s kolegom prišli so služobným vozidlom do obce Vysoká nad Uhom, pričom svedok zbadal na prístupovej ceste k potravinám stáť vozidlo zn. Audi, bordovej farby, ktoré svedok spoznal, že sa jedná o vozidlo obžalovaného. Toto vozidlo stálo na dobre osvetlenom mieste, nakoľko na vozidlo svietila nejaká pouličná lampka. Vozidlo stálo kolmo predkom ku predajni potravín, pričom potom pozdĺžne stálo minimálne jedno auto a svedok s kolegom zaparkovali za toto auto pozdĺžne. práve v tej chvíli svedok ako spolujazdec jasne videl obžalovaného, ako prichádza od predajne potravín k svojmu autu a nastupuje do predmetného vozidla na miesto vodiča, pričom vo vozidle sa nikto iný nenachádzal. Vzďialenosť medzi služobným vozidlom a vozidlom obžalovaného mohla byť do 30 metrov, pričom celý čas mali na služobnom vozidle zapnuté stretávacie svetlá. Obžalovaný s vozidlom vycúval na miestnu komunikáciu a išiel po hlavnej ceste. Svedok s kolegom hneď išli so služobným vozidlom za obžalovaným, pričom spustili svetelné výstražné znamenie s nápisom STOP, pričom toto je spojené aj so spustením dvoch majákov modro červenej farby. Vzhľadom k tomu, že kolega Kristián Holej nemá oprávnenie používať zvukové znamenie, kolega Kristián Holej na obžalovaného trúbil. Obžalovaný na to nijako nereagoval, naopak vozidlo viedol po strede komunikácie značnou rýchlosťou tak, že sa ho nedalo predbehnúť. Obžalovaný, keď prišiel k svojmu rodinnému domu, brána do dvora bola otvorená, pričom obžalovaný vošiel s vozidlom hneď do dvora a išiel za rodinný dom. Potom svedok videl obžalovaného, ako vychádza spoza domu a prišiel k vchodovým dverám, ktoré boli osvetlené a vstúpil do domu. Svedok s kolegom v tom čase stáli pred bránou do rodinného domu. Vzďialenosť medzi miestom, kde svedok stál, a vchodovými dverami do rodinného domu obžalovaného mohla byť do 20 metrov. na dvore obžalovaného sa v tom čase nenachádzala žiadna iná osoba.

Obžalovaný k výpovedi svedka Mgr. Rastislava Olexu na hlavnom pojednávaní uviedol, že nie je možné, aby pred jeho vstupnými dverami svietilo svetlo, nakoľko toto musí obžalovaný zasvietiť zvnútra.

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 4.10.2018, sp. zn. OT/216/2018, bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, začo mu bol uložený peňažný trest vo výške 2.000,- €, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 rokov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2018.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd na hlavnom pojednávaní dňa 13.7.2020 rozhodol rozsudkom, ktorým obžalovaného uznal za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovaného spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom. Tento rozsudok, pokiaľ ide o výrok o vine, súd odôvodnil tým, že zo spáchania skutku usvedčujú obžalovaného výpovede svedkov Kristiána Holeja a Mgr. Rastislava Olexu, ktorí uviedli, že obžalovaného jasne videli, ako dňa 13.1.2020 pri potravinách v obci Vysoká nad Uhom nasadá do svojho motorového vozidla zn. Audi A6 a týmto vozidlom následne išiel od potravín až do dvora svojho rodinného domu č. 231 v obci Vysoká nad Uhom, kde svedkovia obžalovaného videli druhýkrát, ako vstupuje cez predné vchodové dvere do svojho rodinného domu. Obaja svedkovia zároveň uviedli, že obžalovaného jednoznačne v oboch prípadoch spoznali, nakoľko ho obaja poznajú z videnia. O spoľahlivosti a pravdivosti výpovedí týchto dvoch svedkov nemal súd žiadne pochybnosti, keďže svedok Mgr. Rastislav Olexa uviedol, že parkovisko pred potravinami, kde zbadal obžalovaného prvýkrát, bolo osvetlené a zároveň na obžalovaného svietili stretávacími svetlami na svojom služobnom vozidle, a taktiež obaja svedkovia zhodne potvrdili, že miesto pred vchodovými dverami do rodinného domu obžalovaného, kde svedkovia videli obžalovaného druhýkrát, bolo taktiež osvetlené. Z tohto dôvodu súd odmietol vykonať dôkaz rekonštrukciou na mieste samom za účelom zistenia svetelných podmienok. Pokiaľ ide o oslobodzujúci výrok, súd odôvodnil rozsudok tým, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, koľko peňažných prostriedkov poskytol poškodený obžalovanému na nákup materiálu, prípadne žeby mu poskytol nejaké peňažné prostriedky, aby s nimi obžalovaný naložil určitým spôsobom. Taktiež nebolo preukázané, žeby obžalovaný použil nejaké peňažné prostriedky určené na nákup materiálu na iný účel, než na ktorý boli poškodeným určené. Z výpovede obžalovaného naopak vyplýva, že všetky poskytnuté peňažné prostriedky použil na nákup materiálu, ktorý potreboval na vyhotovenie diela. Z tohto dôvodu nebolo možné vyhodnotiť konanie uvedené v obžalobe, podľa ktorého finančné prostriedky, ktoré obžalovaný prevzal od poškodeného, a ktoré boli určené na opravu vozidla poškodeného, poškodenému nevrátil, ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 trestného zákona.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor odvolanie proti všetkým výrokom a obžalovaný odvolanie proti výroku o vine a treste.

Krajský súd v Košiciach rozhodol o odvolaní uznesením zo dňa 25.9.2020, sp. zn. 7To/71/2020, tak, že zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že rozhodnutie okresného súdu je predčasné. Vykonané dokazovanie týkajúceho sa skutku právne kvalifikovaného ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona vyhodnotil okresný súd v danom prípade len v prospech obžalovaného a s rovnakou starostlivosťou neobjasnil okolnosti svedčiace v jeho neprospech. Neobstojí totiž samotné vyjadrenie obžalovaného týkajúceho sa zakúpenia materiálu na opravu a ochranných pomôcok slúžiacich k oprave motorového vozidla. Pravdivosť týchto svojich tvrdení mal možnosť preukázať dokladom o ich zakúpení, resp. ich fyzickým predložením, a to až do doby vyhlásenia meritórneho rozhodnutia. Predmetné účtovné doklady o zakúpení materiálu mali byť podkladom na vyúčtovanie vynaložených finančných prostriedkov k oprave vozidla, ktoré obžalovaný nijakým spôsobom nevedel objektivizovať. Čo sa týka skutku právne kvalifikovaného ako prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona v tomto prípade bol skutkový stav dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním, ale pokiaľ by procesná strana - obžalovaný predložil ďalšie nové dôkazy svedčiace v jeho prospech, bude na rozhodnutí okresného súdu, či tieto vykonané alebo rozhodne v zmysle § 272 ods. 2 Trestného poriadku.

Súd po vrátení veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom doplnil dokazovanie výsluchom poškodeného Ing. Ľubomíra Tongeľa a prečítaním listinných dôkazov.

Poškodený Ing. Ľubomír Tongeľ pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že na svojom motorovom vozidle zn. Fiat Ducato potreboval opraviť spodnú prednú časť motorového vozidla, ktorá bola zhrdzavená. Poškodený mal predchádzajúcu skúsenosť s obžalovaným, ktorý mu v minulosti už opravoval dva blatníky, pričom s prácou bol spokojný. Z tohto dôvodu sa poškodený nakontaktoval na obžalovaného cestou aplikácie Messenger, následne si zavolali a dohodli sa, že obžalovaný mu

auto opraví s tým, že auto prinesie poškodený k obžalovanému čo najskôr, pričom oprava bude stáť 280,- € s tým, že obžalovaný potreboval minimálne 200,- € ako zálohu na materiál. Poškodený išiel auto odniesť spolu so svojim známym, pričom na mieste si obžalovaný auto opäť obzrel a povedal, že oprava auta bude drahšia a preto potrebuje minimálne 400,- € ako zálohu na materiál. Poškodený s tým súhlasil, avšak keďže mal v hotovosti iba 200,- €, tak ich obžalovanému dal osobne a ďalších 200,- € mu poslal v ten deň zo svojho účtu. S obžalovaným sa dohodli, že auto bude opravené do 2-3 týždňov, nakoľko malo byť dobré počasie. Asi o 2 týždne poškodený telefonoval obžalovanému, kedy bude auto opravené, pričom obžalovaný sa stále vyhovára, že je to zložitá práca, ale že na tom pracuje. Poškodený obžalovanému viackrát telefonoval aj písal cez aplikáciu Messenger, avšak obžalovaný sa stále vyhovára. Vzhľadom k tomu, že poškodený auto potreboval na podnikateľské účely, vznikla mu škoda, nakoľko si musel zaobstarať nové auto, ktoré si vzal do prenájmu. Po čase poškodený stratil trpezlivosť a podal na obžalovaného trestné oznámenie. Až na základe príkazu policajtov nakoniec obžalovaný poškodenému auto vydal, a to v takom stave, v akom mu ho poškodený odovzdal. Doposiaľ však obžalovaný nevrátil poškodenému sumu 400,- €, ktoré mu poškodený dal ako zálohu na materiál, pričom ako dôvod obžalovaný uviedol, že tieto peniaze nemá.

Obžalovaný k výpovedi poškodeného Ing. Ľubomíra Tongeľa na hlavnom pojednávaní uviedol, že asi na tretí deň po tom, čo mu poškodený priniesol dodávku, obžalovaný zistil, že poškodenie vozidla je oveľa horšie, ako si pôvodne myslel. Obžalovaný si myslel, že zhrdzavené sú iba vonkajšie plechy, avšak potom zistil, že zhrdzavené sú celé nosníky, na ktorom je upevnená náprava. Obžalovaný sa snažil riešiť situáciu tak, že chcel zohnať na vrakovisku rovnakú dodávku s tým, že odreže nosníky a tieto privarí a k tomu privarí plechy. Obžalovaný dodávku zháňal 6-7 mesiacov, avšak nikde na vrakovisku takú dodávku nenašiel, prípadne, ak ju našiel, tak aj tá mala zhrdzavené predné nosníky.

Z výpisu z internetovej stránky aktuality.sk o východe a západe slnka zo dňa 13.1.2020 vyplýva, že daného dňa zapadlo slnko v čase o 16:11 hod.

Na základe vykonaného dokazovanie ohľadne skutku v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečín sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný. Z výsluchu obžalovaného ako aj poškodeného Ing. Ľubomíra Tongeľa na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný dňa 18.10.2018 prevzal od poškodeného motorové vozidlo zn. Fiat Ducato za účelom opravy a zároveň v tento deň prevzal od poškodeného aj zálohu na materiál na opravu tohto vozidla vo výške 400,- €. Z uvedeného je teda zrejmé, že záloha vo výške 400,- € bola celá určená iba na nákup materiálu na opravu vozidla a nezahŕňala odmenu za vykonanú prácu. Obžalovaný predmetné vozidlo vrátil poškodenému až dňa 27.1.2020 v takom stave, v akom ho prevzal, t.j. neopravené s tým, že zálohu vo výške 400,- € mu nevrátil s odôvodnením, že ju nemá. Zo skutočnosti, že obžalovaný nevykonal žiadnu opravu na predmetnom motorovom vozidle, vyplýva, že obžalovaný zálohu na materiál vo výške 400,- €, ktorá mu bola poškodeným zverená, nepoužil na kúpu materiálu tak, ako sa s poškodeným dohodli. Obrane obžalovaného, že zálohu použil na kúpu materiálu - súčiastky, rezné kotúče, brúsne kotúče, ochranné rukavice a okuliare, respirátor a náplň do CO2, súd neuveril, a to s poukazom na tvrdenie obžalovaného, že už po 3 dňoch od prevzatia vozidla zistil závažnosť poškodenia vozidla - zhrdzavené predné nosníky, čo ho viedlo k tomu, že potrebuje v prvom rade vyriešiť tento problém hľadaním vozidla rovnakého typu na vrakovisku. Zdá sa byť preto nepravdepodobné, žeby obžalovaný kupoval materiál na opravu vozidla, ak by nemal najskôr vyriešenú otázku, či má k dispozícii predné nosníky, a teda či je vôbec možné vozidlo opraviť. Tvrdenie obžalovaného je navyše spochybnené aj tým, že obžalovaný nevedel nákup materiálu preukázať žiadnymi účtovnými dokladmi, čo je aj napriek tomu, že obžalovaný nepracuje ako živnostník, dosť neštandardné, keďže takéto doklady pri nákupe tovaru v hodnote 400,- € si bežne necháva každý spotrebiteľ už len pre vlastnú potrebu v prípade reklamácie.

Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečín sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný si prisvojil cudziu vec - finančné prostriedky vo výške 400,- €, ktoré mu zveril poškodený Ing. Ľubomír Tongeľ za účelom nákupu materiálu na opravu motorového vozidla, a spôsobil tak poškodenému škodu vo výške 400,- €, čo je podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škoda malá. Po subjektívnej stránke konal obžalovaný v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Rovnako aj na základe vykonaného dokazovania ohľadne skutku v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, dospel súd k záveru, že aj tento skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný. Zo spáchania tohto skutku usvedčujú obžalovaného výpovede svedkov Kristiána Holeja a Mgr. Rastislava Olexu, ktorí uviedli, že jasne videli, ako obžalovaný dňa 13.1.2020 pri potravinách v obci Vysoká nad Uhom nasadá do svojho motorového vozidla zn. Audi A6 a týmto vozidlom následne išiel od potravín až do dvora svojho rodinného domu č. 231 v obci Vysoká nad Uhom, kde svedkovia obžalovaného videli druhýkrát, ako vstupuje cez predné vchodové dvere do svojho rodinného domu. Obaja svedkovia zároveň uviedli, že obžalovaného jednoznačne v oboch prípadoch spoznali, nakoľko ho obaja poznajú z videnia. O spoľahlivosti a pravdivosti výpovedí týchto dvoch svedkov nemal súd žiadne pochybnosti, keďže svedok Mgr. Rastislav Olexa uviedol, že parkovisko pred potravinami, kde zbadal obžalovaného prvýkrát, bolo osvetlené a zároveň na obžalovaného svietili stretávacími svetlami na svojom služobnom vozidle, a taktiež obaja svedkovia zhodne potvrdili, že miesto pred vchodovými dverami do rodinného domu obžalovaného, kde svedkovia videli obžalovaného druhýkrát, bolo taktiež osvetlené. Obrana obžalovaného, že svetlo pred vchodovými dverami nemohlo v tom čase svietiť, nakoľko sa zapína zvnútra rodinného domu, nijako nevylučuje možnosť, že toto svetlo zapol niekto, kto sa v tom čase nachádzal v rodinnom dome alebo ho obžalovaný nechal svietiť ešte predtým, ako išiel autom do potravín, čo sa javí ako najviac pravdepodobné. V neposlednom rade je potrebné poukázať nato, že obaja svedkovia jednoznačne opoznali obžalovaného ako osobu, ktorú videli daného dňa viesť motorové vozidlo, aj na hlavnom pojednávaní pred súdom, a nemali o tom žiadne pochybnosti.

Naopak obžalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že predmetné motorové vozidlo daného dňa neriadil, iba sa snažil svojimi vyjadreniami spochybniť dôveryhodnosť vyššie uvedených svedkov rozpormi v ich výpovediach, ktoré však súd nikde nevidel. Obe výpovede svedkov sú takmer zhodné a nepatrné rozdiely medzi nimi možno pripísať viac ako polročnému odstupu času od spáchania skutku. Pokiaľ ide o svetelné podmienky na parkovisku pred potravinami v obci Vysoká nad Uhom, na ktorých nedostatočnosť obžalovaný taktiež v rámci svojej obrany poukazoval, súd v tomto smere opäť vychádzal z výpovedí svedkov, ktorí zhodne uviedli, že svetelné podmienky na parkovisku pred potravinami v obci Vysoká nad Uhom, a to či už verejné osvetlenie alebo stretávacie svetlá na ich služobnom vozidle, im dostatočne umožňovali opoznať obžalovaného. Taktiež z predloženého výpisu z internetovej stránky aktualita.sk je zrejmé, že slnko v daný deň zapadlo v čase o 16:11 hod., z čoho je zrejmé, že v čase o 16:19 hod., kedy mali svedkovia obžalovaného vidieť, nemohli byť ešte svetelné podmienky také zlé, aby bránili obom svedkom obžalovaného jasne opoznať. Aj z tohto dôvodu súd preto nepovažoval za potrebné vykonávať dôkaz rekonštrukciou na mieste samom za účelom zistenia svetelných podmienok a návrh obžalovaného na doplnenie takéhoto dokazovania opäť odmietol.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.9.2020, podľa ktorého bol skutkový stav dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním, pričom obžalovaný po vrátení veci súdu prvého stupňa nepredložil ani nenavrhol žiadne ďalšie nové dôkazy svedčiace v jeho prospech, ktoré by bolo potrebné vykonať.

Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, pretože obžalovaný viedol motorové vozidlo v čase, keď mal rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 4.10.2018, sp. zn. OT/216/2018, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, čím maril výkon tohto rozhodnutia. Po subjektívnej stránke konal obžalovaný v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery za tento prečin súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 10 krát súdne trestaný, pričom v posledných dvoch rokoch bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 27.8.2018, sp. zn. 3T/98/2018, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, začo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 16 mesiacov do 18.1.2020, a následne rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 4.10.2018, sp. zn. OT/216/2018, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, začo

mu bol uložený peňažný trest vo výške 2.000 ,- €, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 rokov.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov obžalovaný sa doposiaľ dopustil troch priestupkov, z toho v dvoch prípadoch sa jednalo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a v jednom prípade obžalovaný spáchal dopravný priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody, a to s poukazom na osobu obžalovaného a možnosť jej nápravy, keďže obžalovaný bol doposiaľ už 10 krát súdne trestaný a to aj k trestu odňatia slobody, pričom to nevedlo k jeho náprave.

Súd ukladal obžalovanému v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody za dva prečiny.

Pri určovaní výmery úhrnného trestu odňatia slobody súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, pričom priťažujúcou okolnosťou bolo podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona to, že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Vzhľadom k tomu, že u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu (0 mesiacov) o jednu tretinu, t.j. o 8 mesiacov, na 8 mesiacov, pričom ako základ na zvýšenie tejto dolnej hranice bral súd rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby (0 mesiacov až 2 roky = 24 mesiacov), teda 24 mesiacov.

Súd teda ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby 8 mesiacov až 24 mesiacov (2 roky).

Po prihliadnutí na všetky vyššie uvedené kritéria na ukladanie trestu, najmä na závažnosť trestného činu, súd dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody pri dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 10 mesiacov bude dostatočné na prevýchovu obžalovaného a zároveň iných odradí od páchania takejto trestnej činnosti. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal obe trestné činy v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 27.8.2018, sp. zn. 3T/98/2018, neboli splnené podmienky pre podmienený odklad výkonu tohto trestu.

Pre výkon tohto trestu súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody.

Obžalovaného súd taktiež zaviazal nahradiť poškodenému Ing. Ľubomírovi Tongeľovi škodu vo výške 400 ,- €, ktorú si poškodený uplatnil v prípravnom konaní, a ktorej výška bola preukázaná na hlavnom pojednávaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Michalovce.